

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
TUOMIO (kolmas jaosto)

15 päivänä tammikuuta 1997 *

Asiassa T-77/95,

Syndicat français de l'express international, ranskalainen ammatillinen etujärjestö, kotipaikka Roissy-en-France (Ranska),

DHL international, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Roissy-en-France,

Service CRIE, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Pariisi,

May Courier, Ranskan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, kotipaikka Pariisi,

edustajinaan asianajaja Éric Morgan de Rivery, Pariisi, ja asianajaja Jacques Derenne, Bryssel ja Pariisi, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Alex Schmitt, 62 avenue Guillaume,

kantajina,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään alun perin oikeudellisen yksikön virkamies Francisco Enrique González Díaz ja komissiossa toimiva kansallinen asiantuntija Jean-Francis Pasquier, ja sittemmin oikeudellisen yksikön virkamies Richard Lyal ja Jean-Francis Pasquier, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Cómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantajat vaativat kumottavaksi komission 30.12.1994 tekemää päätöstä SG (94) D/19144, jolla hylättiin Syndicat français de l'express internationalin 21.12.1990 jättämä valitus,

**EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),**

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja B. Vesterdorf sekä tuomarit C. P. Briët ja A. Potocki,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 14.11.1996 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Tosiseikat

- 1 Syndicat français de l'express international (jäljempänä SFEI), jonka jäseniä kolme muuta kantajaa ovat, teki komissiolle 21.12.1990 valituksen saadakseen vahvistetuksi, että Ranskan valtio on rikkonut ETY:n (sitemmin EY:n) perustamissopimuksen (jäljempänä perustamissopimus) 92 artiklaa ja sitä seuraavia artikloja.
- 2 Brysselissä pidettiin 18.3.1991 valittajan ja komission edustajien epävirallinen kokous. Viimeistään tällöin tehtiin väite siitä, että Ranskan posti yrityksenä on mahdollisesti rikkonut perustamissopimuksen 86 artiklaa ja että Ranskan valtio on mahdollisesti rikkonut perustamissopimuksen 90 artiklaa, 3 artiklan g kohtaa, 5 artiklaa sekä 86 artiklaa.
- 3 Näkemysten vaihto, sellaisena kuin kantajat ovat sen esittäneet ja ilman että komissio olisi sitä kiistänyt, voidaan tiivistää seuraavassa esitettävällä tavalla.
- 4 Perustamissopimuksen 86 artiklan osalta nykyiset kantajat valittivat siitä logistisesta ja kaupallisesta avusta, jota Ranskan postin väitettiin antaneen tytäryhtiölleen, Société française de messageries internationalesille (vuodesta 1992 alkaen nimeltään GDEW France, jäljempänä SFMI), joka tarjoaa kansainvälisiä kuriiripalveluja.
- 5 Logistisesta avusta kantajat katsoivat, että Ranskan posti antoi käytettäväksi postin noutoon, lajitteluun, kuljetukseen, jakeluun ja asiakkaalle toimittamiseen liittyvää infrastruktuuria ja että tytäryhtiöitä varten oli olemassa tavallisesti vain Ranskan postille varattu etuoikeutettu tulliselvitysmenettely ja että niihin sovellettiin muita

edullisempia taloudellisia ehtoja. Kaupallisesta avusta kantajat huomauttivat yhtäältä yritysomaisuuden osien, kuten asiakaskunnan ja goodwill-arvon siirtämisestä, sekä toisaalta Ranskan postin SFMI:n eduksi tekemästä myynninedistämisestä ja mainonnasta.

- 6 Kantajien mukaan Ranskan posti syyllistyi asemansa väärinkäyttöön, kun se antoi SFMI:n käyttää infrastruktuuriaan poikkeuksellisen edullisin ehdoin, jotta Ranskan postin määräävä markkina-asema postin peruspalveluissa laajenisi niitä lähellä oleviin kansainvälisiin kuriiripalveluihin. Tämä väärinkäyttö oli kantajien mukaan ilmennyt SFMI:n eduksi harjoitettuna ristiin subventointina.

- 7 Perustamissopimuksen 90 artiklan, 3 artiklan g kohdan, 5 artiklan ja 86 artiklan osalta kantajat vetosivat siihen, että Ranskan postin lainvastainen tytäryhtiönsä avustaminen perustui useisiin Ranskan valtion antamiin määräyksiin ja toimintaohjeisiin.

- 8 Komissio osoitti 10.3.1992 valittajan avustajalle kirjeen, jossa perustamissopimuksen 86 artiklaan perustunut valitus hylättiin.

- 9 SFEI, DHL international, Service Crie ja May Courier nostivat 16.5.1992 tästä päätöksestä kumoamiskanteen, jonka yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien jätti tutkimatta (asia T-36/92, SFEI ym. v. komissio, määräys 30.11.1992, Kok. 1992, s. II-2479). Valituksen johdosta yhteisöjen tuomioistuimien kumosi tämän määräyksen ja palautti asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi (asia C-39/93 P, SFEI ym. v. komissio, tuomio 16.6.1994, Kok. 1994, s. I-2681).

- 10 Kirjeellä, joka oli päivätty 4.8.1994, komissio peruutti päätöksen, joka oli asiassa T-36/92 käydyn oikeudenkäynnin kohteena. Tämän johdosta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi lausunnon antamisen asiassa raukeavan (asia T-36/92, SFEI ym. v. komissio, määräys 3.10.1994, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).
- 11 SFEI kehotti 29.8.1994 komissiota perustamissopimuksen 175 artiklan mukaisesti toimenpiteisiin asiassa.
- 12 Komissio osoitti 28.10.1994 SFEI:lle neuvoston asetuksen N:o 17 19 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyistä kuulemisista 25 päivänä heinäkuuta 1963 annetun komission asetuksen N:o 99/63/ETY (EYVL 1963, 127, s. 2268, jäljempänä asetus N:o 99/63) 6 artiklan mukaisesti kirjeen, jossa se ilmoitti aikovansa hylätä valituksen.
- 13 SFEI toimitti 28.11.1994 päivätyllä kirjeellä komissiolle omat huomautuksensa ja vaati tätä osoittamaan itselleen lopullisen päätöksen.
- 14 Komissio teki 30.12.1994 päätöksen, joka on kanteen kohteena esillä olevassa asiassa (jäljempänä päätös). Tämä päätös annettiin 4.1.1995 SFEI:lle tiedoksi.
- 15 Päätös, joka annettiin komission jäsen Van Miertin allekirjoittaman kirjeen muodossa, kuuluu seuraavasti (kappalenumerointi jätetty toistamatta):

”Komissio viittaa valitukseenne, joka jätettiin osastollemme 21.12.1990 ja johon oli liitetty jäljennös erillisestä, Ranskan kilpailuneuvostolle 20.12.1990 tehdystä valituksesta. Nämä kaksi valitusta koskivat Ranskan postihallinnon kansainvälisiä pikapalveluita.

Komissiosta lähetettiin Teille 28.10.1994 asetuksen N:o 99/63 6 artiklan perusteella kirje, jossa todettiin, että asian tutkinnassa saatujen tietojen perusteella ei ole katsottu voitavan ryhtyä toivottuihin jatkotoimiin perustamissopimuksen 86 artiklaa koskevan valituksenne suhteen; tässä kirjeessä Teitä pyydettiin myös esittämään huomautuksenne asiasta.

Viime marraskuun 28 päivänä antamissanne huomautuksissa pitäyditte kannassanne Ranskan postin ja SFEI:n määräävän aseman väärinkäytöstä.

Otettuaan huomioon esittämänne huomautukset komissio ilmoittaa Teille tällä kirjeellä lopullisesta päätöksestään 21.12.1990 tehdystä valituksestanne, joka koski 86 artiklan mukaisen menettelyn aloittamista.

Komissio katsoo viime lokakuun 28 päivänä päivätyssä kirjeessä yksityiskohtaisesti selvitettyjen syiden vuoksi, ettei tässä asiassa ollut riittävästi sellaisia seikkoja, jotka osoittaisivat kilpailusääntöjä rikotun väitetyllä tavalla ja joiden perusteella huomautuksenne suhteen voitaisiin ryhtyä toivomiinne jatkotoimiin. Tältä osin viime marraskuun 28 päivänä antamanne huomautukset eivät sisällä yhtään sellaista uutta seikkaa, jonka vuoksi komissio voisi muuttaa tätä johtopäätöstä, joka perustuu jäljempänä esitettäviin syihin.

Yhtäältä yhteismarkkinoiden postipalveluja koskevassa vihreässä kirjassa sekä yhteisön postipalvelujen kehittämisestä laadituissa suuntaviivoissa (KOM (93)247 lopull. 2.6.1993) käsitellään muun muassa SFEI:n valituksen keskeisiä ongelmia. Vaikka nämä asiakirjat sisältävät ainoastaan ehdotuksia de lege ferenda, ne on

erityisesti otettava huomioon arvioitaessa sitä, käyttääkö komissio rajallisia voimavarojaan tarkoituksenmukaisesti, ja erityisesti sitä, paneutuvatko sen yksiköt valmistelemaan postipalveluja koskevia säädöksiä sen sijaan, että ne selvittäisivät omaloitteisesti tietoonsa saatettuja väitteitä kilpailusääntöjen rikkomisesta.

Toisaalta asetuksen N:o 4064/89 perusteella tehty tutkinta TNT:n, Ranskan postin ja neljän muun postihallintoyksikön yhdessä perustamassa yrityksessä (GD Net) johti siihen, että komissio julkaisi 2.12.1991 asiassa nro IV/M.102 tekemänsä päätöksen. Tällä 2.12.1991 tehdyllä päätöksellään komissio päätti olla vastustamatta sille ilmoitettua keskittymää katsoen sen yhteismarkkinoille soveltuvaksi. Päätöksessä tuotiin kuitenkin erityisesti esiin se, että yhteisesti perustetun yrityksen osalta 'ehdotettu toimi ei luo tai vahvista määräävää markkina-asemaa, joka voisi merkittävästi rajoittaa kilpailua yhteismarkkinoilla tai niiden merkittävällä osalla'.

Tietyt päätöksen keskeiset kohdat koskivat sitä vaikutusta, jota ex-SFMI:n toiminoilla saattoi olla kilpailun kannalta: SFMI:n yksinoikeus Ranskan postin kaluston käyttämiseen on rajattu sen toimintakenttään ja sen pitäisi päättyä kahden vuoden kuluttua sulautumisesta, jolloin se siten ei enää ole yhteydessä Ranskan postin alihankintaan. Kaikki Ranskan postin SFMI:lle lainmukaisesti myöntämät käyttömahdollisuudet pitäisi tulla vastaavalla tavalla kenen tahansa toisen pikapalveluyrittäjän käyttöön, jonka kanssa Ranskan posti tekee sopimuksen.

Tämä tulos vastaa kaikin tavoin 21.12.1990 esittämiänne ratkaisuehdotuksia. Pyyсите, että jos SFMI päättäisi jatkaa PTT:n palvelujen käyttämistä, se velvoitettaisiin maksamaan niistä hinnan, jonka se maksaisi, jos se ostaisi palvelut yksityiseltä yritykseltä; lisäksi pyysitte, että 'kaikki tuet ja kaikkalainen syrjintä saadaan päätymään' ja että 'SFMI mukauttaa hintansa Ranskan postin tarjoamien palvelujen todellisen arvon mukaan'.

Siten on ilmeistä, että kansainvälisten pikapalvelujen nykyistä ja vastaista kilpailua koskevat ongelmat on asianmukaisesti ratkaistu niillä toimenpiteillä, jotka komissio on tähän mennessä toteuttanut.

Jos katsotte, että Ranskan postille asiassa IV/M.102 asetettuja edellytyksiä ei ole noudatettu, erityisesti kuljetusten ja mainonnan suhteen, Teidän on siinä tapauksessa esitettävä — mahdollisuuksien mukaan — todisteet tästä ja mahdollisesti tehtävä valitus asetuksen N:o 17/62 3 artiklan 2 kohdan perusteella. Kuitenkin niiden esittämienne virkkeiden tueksi, joissa todetaan 'että nykyisin SFMI:n hinnat (ilman mahdollisia hyvityksiä) jäävät olennaisesti alle SFEI:n jäsenten hintojen' (28.11. päivätyn kirjeenne s. 3) ja että 'Chronopost käyttää postilaitoksen kuorma-autoja mainonnassa' (kirjeeseenne liitetty toteamuspyöytäkirja), olisi esitettävä tosi-seikkoja, jotka oikeuttaisivat komission yksiköt aloittamaan tutkinnan.

Komission toiminnan, joka perustuu perustamissopimuksen 86 artiklaan, tarkoituksena on pitää yllä tosiasiallista kilpailua sisämarkkinoilla. Yhteisön kansainvälisten pikapalvelujen markkinoiden osalta olisi tässä edellä selvitetyn merkittävän kehityksen vuoksi ollut tarpeen toimittaa uusia tietoja 86 artiklan mahdollisista rikkomisista, jotta komission tutkinta mainittujen toimintojen osalta olisi perusteltu.

Toisaalta komissio katsoo, ettei se ole velvollinen tutkimaan kilpailusääntöjen mahdollisia aiemmin tapahtuneita rikkomisia, jos tällaisen tutkinnan ainoana tarkoituksena tai vaikutuksena on edistää asianosaisten omia etuja. Komissio ei näe etua siinä, että aloitettaisiin tällainen tutkinta perustamissopimuksen 86 artiklan perusteella.

Edellä mainituista syistä ilmoitan Teille, että valituksenne on hylätty."

Oikeudenkäyntimenettely

- 16 Kantajat ovat 6.3.1995 jättäneet esillä olevan kanteen yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen.
- 17 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 14 ja 51 artiklan mukaisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen täysistunto päätti 2.10.1996 siirtää alun perin laajennetun kolmannen jaoston käsiteltäväksi määrätyn asian kolmannen jaoston käsiteltäväksi.
- 18 Esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim (kolmas jaosto) päätti aloittaa suullisen käsittelyn ilman edeltäviä asian selvittämistoimia. Prosessinjohtotoimena asianosaisia pyydettiin kuitenkin ennen suullista käsittelyä vastaamaan kirjallisesti eräisiin kysymyksiin, minkä kukin niistä teki 30.10.1996 päivätyllä kirjeellä.
- 19 Asianosaiset esittivät suulliset lausumansa ja vastauksensa suullisiin kysymyksiin 14.11.1996 pidetyssä julkisessa istunnossa.

Asianosaisten vaatimukset

- 20 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa komission 30.12.1994 tekemän päätöksen SG (94) D/19144;

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Vastajaan vastineeseen antamassaan vastauksessa kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin myös

- määrää tarvittaessa esitettäväksi kaikki asiakirjat, joista ilmenee todisteet sille, a) että asiassa GD Net annetut sitoumukset on pantu täytäntöön ja että ristiin subventointi on loppunut ja b) että komissio on harkitusti (erityisesti asettaakseen etusijalle postipalvelujen vapauttamisesta annettavan yleistä politiikkaa koskevan asetuksen) kieltäytynyt tekemästä johtopäätöksiä kantajien ilmoittamista ja komission itse toteamista kilpailusääntöjen rikkomisista.

21 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- hylkää kanteen;

- velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Ensimmäinen kanneperuste: perustamissopimuksen 86 artiklan rikkominen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

22 Kantajien mukaan menettelystä esillä olevassa asiassa, erityisesti 18.3.1991 pidetyistä kokouksesta, komission edellä mainituista 10.3.1992, 4.8.1994, 28.10.1994 ja 30.12.1994 päivätyistä kirjeistä, komission asiassa T-36/92 antamien oikeudenkäyntikirjelmien tutkinnasta ja yhteisöjen tuomioistuimen edellä mainitusta 16.6.1994 antamasta tuomiosta käy selvästi ilmi se, että komissio on tutkinut kantajien valituksessaan perustamissopimuksen 86 osalta väittämiä seikkoja, eikä pelkästään — kuten se nyt väittää — tutkinut sitä, vaatikko yhteisön etu tutkinnan aloittamista. Koska komissio on siten selvästi soveltanut perustamissopimuksen 86 artiklaa, komissio on kantajien mukaan rikkonut tätä määräystä kahdella tavalla.

- 23 Ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisessä osassa kantajat vetoavat siihen, että perustaessaan valituksen hylkäyspäätöksen niihin johtopäätöksiin, jotka ilmenevät yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 (jäljempänä asetus N:o 4064/89) perusteella tehdystä päätöksestä (asia nro IV/M.102, TNT v. Canada Post, DBP Postdienst, La Poste, PTT Post ja Sweden Post, komission päätös 2.12.1991, EYVL 1991 C 322, s. 19, jäljempänä päätös GD Net), komissio olisi rikkonut 86 artiklaa kolmesta syystä.
- 24 Ensinnäkin komissio on kantajien mukaan tehnyt oikeudellisen virheen, koska sen käsiteltäviksi saatettujen tosiasioiden arviointitavat ja -perusteet vaihtelevat sen mukaan, onko sovellettava oikeussääntö 86 artikla vai asetus N:o 4064/89.
- 25 Toiseksi komissio ei ole kantajien mukaan voinut pätevästi viitata päätökseen GD Net, koska sen asianosaiset ja tosiseikat eivät ole samoja kuin valituksessa.
- 26 Kolmanneksi komissio on kantajien mukaan tehnyt oikeudellisen virheen loukattaessaan periaatteita, jotka se on itse vahvistanut sellaisen ristiin subventoinnin lainmukaisuuden arvioimiseksi, joka valituksessa ilmoitettiin perustamissopimuksen 86 artiklan osalta, ja perustaessaan päätöksensä oikeudellisesti epäasianmukaisiin päättelyihin.
- 27 Tämän kanneperusteen toisessa osassa kantajat vetoavat siihen, että vaikka komissio tunnusti perustamissopimuksen 86 artiklan kanssa ristiriidassa olevien erilaisten tilanteiden olemassaolon, komissio on silti, lähinnä politiikkaa koskevista syistä, päättänyt olla sanktioimatta niitä ja myöntänyt siten poikkeuksen kilpailusääntöjen rikkomisesta, jota sitä oli pyydetty toteamaan.
- 28 Komissio katsoo, että tämä peruste on hylättävä, koska se ei ole soveltanut perustamissopimuksen 86 artiklaa, vaan hylännyt valituksen ainoastaan, koska valituksen tutkimista ei puoltanut riittävä yhteisön etu.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 29 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan täytäntöönpanosta 6 päivänä helmikuuta 1962 annetun ensimmäisen täytäntöönpanoasetuksen N:o 17 (EYVL 1962, 13, s. 204, jäljempänä asetus N:o 17) 3 artiklassa ei anneta tämän artiklan perusteella valituksen tehneelle henkilölle oikeutta saada komissiolta perustamissopimuksen 189 artiklassa tarkoitettua päätöstä siitä, onko perustamissopimuksen 85 ja/tai 86 artiklaa rikottu (erityisesti asia T-114/92, BEMIM v. komissio, tuomio 24.1.1995, Kok. 1995, s. II-147, 62 kohta). Lisäksi komissiolla on oikeus hylätä valitus, mikäli se toteaa, että asiaan ei liity riittävää yhteisön etua, jotta asian tutkimisen jatkaminen olisi perusteltua (em. asia BEMIM v. komissio, tuomion 80 kohta).
- 30 Esillä olevassa asiassa kantajien ensimmäinen peruste tukeutuu päätöksen tulkinnaan, jonka komissio kiistää. Komissio näet vetoaa siihen, että valituksen hylkääminen perustui ainoastaan riittämättömään yhteisön etuun asiassa. Sen vuoksi on määritettävä se peruste, jolla valitus hylättiin.
- 31 Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa kantajien ilmoittamin tavoin, että ainoa yhteisön etua koskeva viittaus — itse asiassa epäsuora, koska puhe on ainoastaan edusta — on päätöksen viimeistä edellisessä kappaleessa, joka koskee tapahtuneita kilpailusääntöjen rikkomisia.
- 32 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo kuitenkin, että yhteisön edun puuttuminen tutkimisen jatkamiseksi on taustalla läpi koko päätöksen. Viimeistä edellinen kappale on näet erottamaton osa muuta tekstiä. Niinpä päätöksessä muistutetaan aluksi, että postipalvelusektorista on tehty kokonaisuittelu postipalveluja koskevan vihreän kirjan (KOM (91) 476 lopull. 11.6.1992, jäljempänä vihreä kirja) ja yhteisön postipalvelujen kehittämisestä laadittujen suuntaviivojen (KOM (93) 247 lopull. 2.6.1993, jäljempänä suuntaviivat) yhteydessä; nämä molemmat on otettava huomioon arvioitaessa, käyttääkö komissio rajallisia voimavarojaan tarkoituksenmukaisella tavalla. Päätöksessä todetaan seuraavaksi, että komissio on tutkinut ja ratkaissut perustamissopimuksen 86 artiklan perusteella ilmoitetut kansainvälisiä

kuriiripalveluja koskevat rikkomiset päätöksessä GD Net, jolla komissio on siten voinut täyttää tehtävänsä kilpailun suojaamisesta. Päätöksessä korostetaan lisäksi, että valittajat eivät ole osoittaneet, että kilpailusääntöjen rikkominen jatkuu edelleen ja että komission ei pidä käsitellä tällaisia rikkomisia pelkästään asianosaisten oman edun kannalta. Komissio katsoo, ettei se näe sellaista etua, että asiaan olisi puututtava. Sen vuoksi koko päätöstä on tutkittava siltä kannalta, onko komission tarkoituksenmukaista puuttua asiaan alalla, jossa se on jo antanut ratkaisun. Komission mielestä ongelmat on nyt ja tulevaisuuden osalta ratkaistu asianmukaisesti, kun valittajat eivät ole esittäneet todisteita muusta.

- 33 Tämän lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että päätösperusteet olisivat todellisuudessa mieltä vailla, jos niiden olisi katsottava olevan perustamissopimuksen 86 artiklaan perustuvaa oikeudellista arviointia, koska päätöksestä puuttuu relevanttien markkinoiden määrittely niin maantieteellisesti kuin aineellisestikin, kaikkinaisen arviointi Ranskan postin asemasta näillä markkinoilla sekä kaikkinaisen menettelytapojen luokittelu perustamissopimuksen 86 artiklan kannalta.
- 34 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo siten, että valituksen hylkääminen perustui ainoastaan siihen, että yhteisöllä ei tuolloin ollut riittävää etua asiassa.
- 35 Tämän päätelmän kanssa eivät ole ristiriidassa komission edellä mainitut kirjeet tai yhteisöjen tuomioistuimen edellä mainitussa asiassa, SFEI ym. vastaan komissio, 16.6.1994 antama tuomio. Vaikka näet oletettaisiinkin, että komissio on alustavasti tutkinut sille ilmoitetut tosiseikat perustamissopimuksen 86 artiklan kannalta, tämä ei kuitenkaan estä sitä, että päätös perustuu ainoastaan siihen, että yhteisöllä ei ole riittävää etua asiassa (em. asia BEMIM v. komissio, tuomion 81 kohta).

- 36 Koska komissio katsoi, että yhteisöllä ei ollut riittävää etua asiassa, ja koska se ei siksi luokitellut sille ilmoitettuja menettelytapoja perustamissopimuksen 86 artiklan kannalta, tästä seuraa, että kanneperuste, joka koskee tämän määräyksen rikkomista, on kokonaisuudessaan tehoton.
- 37 Tämän päätelmän vuoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo tarkoituksenmukaiseksi muuttaa kantajien esittämien kanneperusteiden järjestystä, jotta voidaan ensin tutkia peruste, joka koskee yhteisön edun arvioimista koskevien sääntöjen rikkomista, mikä oli esitetty ainoastaan toissijaisena perusteena.

Toinen kanneperuste: yhteisön edun arvioimista koskevien sääntöjen rikkominen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 38 Kantajat vetoavat ensinnäkin siihen, että oikeuskäytännössä mahdollisuus hylätä valitus yhteisön edun puuttumisen vuoksi on saatettu tiukkojen edellytysten alaiseksi (asia T-24/90, Automec v. komissio, tuomio 18.9.1992, Kok. 1992, s. II-2223, 86 kohta) eli edellytyksinä on väitetyn kilpailusääntöjen rikkomisen merkitys yhteismarkkinoiden toiminnalle, tällaisen rikkomisen olemassaolon todennäköisyys ja asian selvittämiseksi tarpeellisten tutkintatoimenpiteiden laajuus, jotta niin hyvin kuin mahdollista täytetään perustamissopimuksen 85 ja 86 artiklan noudattamista koskeva valvontatehtävä. Kantajien mukaan komissio ei ole ottanut huomioon näitä edellytyksiä, joista niiden mukaan ei sitä paitsi yksikään esillä olevassa asiassa täyty.
- 39 Toiseksi kantajat katsovat, että sellaisia asiakirjoja kuin vihreää kirjaa ja suuntaviivoja ei pidä ottaa huomioon arvioitaessa yhteisön etua, varsinkin kun nämä eivät ole tähän mennessä johtaneet lainsäädännön antamiseen tällä alalla. Lisäksi väite komission rajallisten voimavarojen käytöstä niin hyvin kuin mahdollista on kantajien mukaan jätettävä tutkimatta, koska säädöstekstien valmistelu ja kilpailuvalitusten tutkinta kuuluvat kahdelle eri pääosastolle.

- 40 Samaten viittaus päätökseen GD Net ja siihen liitettyihin sitoumuksiin yhteisön edun arvioimiseksi on kantajien mukaan oikeudellisesti väärin, koska yhtäältä tämä päätös on tehty asetuksen N:o 4064/89 perusteella ja koska toisaalta määräävän aseman käsite on objektiivinen käsite, jonka soveltaminen ei voi riippua yritysten antamista sitoumuksista. Sitä paitsi päätöksellä GD Net ei ole kantajien mukaan tässä asiassa merkitystä. Sitoumukset koskivat näet vain sitä hypoteettista tilannetta, jossa postihallintoyksiköiltä pyydetään verkostoon liittämistä; jos tällaista pyyntöä ei toisin sanoen ole tehty, Ranskan posti voi kantajien mukaan jatkaa tytäryhtiönsä suosimista. Lisäksi sitoumukset eivät kantajien mukaan kata väitetyjä kilpailusääntöjen rikkomisia, ja ne koskevat muita kuin valituksessa esitettyjä asianosaisia. Lisäksi komissio olisi virheellisesti katsonut, että kantajien todisteet mainontaa ja kuljetuksia koskevista kilpailurikkomuksista olisivat riittämättömät. Lopuksi kantajat toteavat vielä, että komissio ei ole selittänyt, miten se saattoi olla varma siitä, että menettelytavoista on luovuttu, vaikka se ei ole tutkinut, onko sitoumuksia noudatettu.
- 41 Kantajien mielestä ainoa seikka, jolla komissio perustelee yhteisön edun puutumista, koskee sitä, ettei sen pidä tutkia tapahtuneita kilpailurikkomuksia, jos tällaisen tutkinnan ainoa tarkoitus tai vaikutus on edistää valittajien omia etuja (päättökseen viimeistä edellinen kappale).
- 42 Tällaista selitystä ei kantajien mukaan voida pätevästi hyväksyä. Komissiolle asetuksen N:o 173 artiklan mukaan kuuluva harkintavalta ei näet mahdollista perustamissopimuksen 3 artiklan g kohdassa, 89 artiklan 1 kohdassa ja 155 artiklassa esitettyjen tavoitteiden vastaista toimintaa. Koska lisäksi 86 artiklassa sanktioidaan siinä määritelty toiminta siitä riippumatta, onko se päättynyt vai ei, valituksen hylkääminen siksi, että perustamissopimuksen 86 artiklaa rikkova toiminta on loppunut, johtaisi siihen, että tämä artikla menettäisi kaiken tehokkaan vaikutuksensa (effet utile). Tältä osin kantajat viittaavat perustamissopimuksen 169 artiklaa koskevaan oikeuskäytäntöön, jonka mukaan silloinkin kun kilpailusääntöjen rikkomisen vaikutukset ovat lakanneet, jäljelle jää intressi sen selvittämiseksi, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvollisuuksiaan. Kantajat toteavat tästä vielä sen, että vaikka komissio voi aloittaa menettelyn, jos yritys on loukannut antamia sitoumuksia, tällä ei voida perustella perustamissopimuksen 86 artiklaan perustuvan valituksen hylkäämistä.

- 43 Kolmanneksi kantajat vetoavat siihen, että ainoa mahdollinen ratkaisu yhteisön edun tehokkaan suojaamisen varmistamiseksi olisi päätös, jolla sanktioidaan valituksessa ilmoitetut menettelytavat.
- 44 Säädösvalmistelu, jota ei sitä paitsi ole vielä aloitettu, ei johtaisi samoihin tuloksiin kuin asetukseen N:o 17 perustuva menettely eli 86 artiklan rikkomisen päättymiseen (asia T-37/92, BEUC ja NCC v. komissio, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. II-285, 50—61 kohta). Lisäksi kansallinen tuomioistuin, jonka käsiteltäväksi tämä asia saatettaisiin, joutuisi tekemisiin sellaisten yhteisön oikeuden periaatteiden kanssa, joita ei ole vielä sovellettu yksittäistapaukseen. Soveltamispäätös olisi siten kantajien mukaan ollut tärkeää asiaa koskevan oikeuden kehityksen kannalta, mikä olisi ollut täysin yhteisön edun mukaista.
- 45 Komissio vaatii toisen kanneperusteen hylkäämistä katsoen käyttäneensä oikein harkintavaltaansa siitä, mikä on yhteisön edun mukaista.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 46 Aluksi on todettava, että vaikka onkin totta, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on luetellut näkökohdat, joita komission on nimenomaisesti verrattava arvioidessaan yhteisön etua, komissio voi kuitenkin käyttää tässä arvioinnissa muitakin näkökohtia. Yhteisön edun arviointi perustuu välttämättä kunkin yksittäisen asian ominaispiirteiden tutkintaan, jonka tuomioistuINVALVONNASTA huolehtii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (em. asia Automec v. komissio, tuomion 86 kohta).
- 47 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ensimmäisestä kanneperusteesta tekemän erittelyn vuoksi yhteisön edun arvioinnin tutkinnan tulee koskea päätöstä kokonaisuudessaan. Vastoin kantajien väitteitä tämä arviointi ei näet rajoitu päätöksen viimeistä edelliseen kappaleeseen.

- 48 Kuten on todettu, komission arviointi päätöksessä sisältää kaksi osaa.
- 49 Ensimmäisessä osassa komissio viittaa vihreään kirjaan ja suuntaviivoihin. Päätöksestä ilmenee, että tämän viittauksen tarkoituksena oli täsmentää se yleinen asiayhteys, johon esillä oleva asia sijoittuu, ja muistuttaa komission ponnisteluista erityisesti esillä olevaa toimintaa koskevan lainsäädännön antamiseksi. Tässä suhteessa komission päättelyn tämä seikka, olkoonkin että se on muodollisesti päätöksen alussa, on luonteeltaan liitännäinen. On todettava, että komissio ei ole lainkaan väittänyt, että vihreä kirja ja suuntaviivat — joiden luonnetta ehdotuksina de lege ferenda se on korostanut — olisivat saaneet aikaan sen, että valituksessa ilmoitetuista menettelytavoista olisi luovuttu.
- 50 Lisäksi, koska komissio katsoi toisaalta, että ilmoitetuista menettelytavoista oli luovuttu, se saattoi perustellusti katsoa, että aikaisempia ja ratkaistuja menettelytapoja koskevan valituksen tutkinnan sijasta ponnistelut lainsäädännön antamiseksi olivat sen rajoitettujen voimavarojen tarkoituksenmukaista käyttämistä, vaikka tällainen työ kuuluukin, kuten kantajat toteavat, enimmäkseen kahdelle eri pääosastolle.
- 51 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo siten, että ottaen huomioon sen tarkoituksen, joka viittauksella päätöksessä oli, kantajat eivät voi tehokkaasti moitita komissiota sen viittauksesta näihin kahteen asiakirjaan.
- 52 Päätöksen toisessa osassa komissio esittää, että valituksessa ilmoitetuista menettelytavoista on luovuttu päätöksen GD Net vuoksi, ja että valittajat eivät ole esittäneet todisteita muusta. Tästä komissio päätteli, että aikaisempien menettelytapojen osalta valituksen tutkinnan ainoa tarkoitus tai vaikutus olisi edistää valittajien omia etuja.

- 53 Aluksi on syytä tutkia, voiko komissio lähtökohtaisesti hylätä valituksen määräävän markkina-aseman väärinkäytöstä sen vuoksi, että yhteisöllä ei ole etua asiassa, koska valituksessa todetuista menettelytavoista on luovuttu sittemmin, jolloin tutkinnan ainoa tarkoitus tai vaikutus olisi valittajien omien etujen edistäminen.
- 54 Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että komission velvollisuuksien laajuutta kilpailuoikeuden alalla on tutkittava suhteutettuna perustamissopimuksen 89 artiklan 1 kohtaan, joka ilmentää kilpailuoikeuden alalla sitä komission yleistä valvontatehtävää, joka komissiolle perustamissopimuksen 155 artiklassa on annettu (asia T-77/92, Parker Pen v. komissio, tuomio 14.7.1994, Kok. 1994, s. II-549, 63 kohta).
- 55 Lisäksi, kuten edellä todettiin (ks. tämän tuomion 29 kohta), asetuksen N:o 173 artiklassa ei anneta tämän artiklan perusteella hakemuksen tehneelle oikeutta saada komissiolta perustamissopimuksen 189 artiklassa tarkoitettua päätöstä siitä, onko perustamissopimuksen 85 ja/tai 86 artiklaa rikottu. Komissio voi siten määritellä sen, millainen käsittelyjärjestys sille toimitetuilla valituksille on annettava, ja komissio voi perustellusti viitata yhteisön etuun asiassa etusijan antamisperusteena. Komissio voi hylätä valituksen sen vuoksi, ettei yhteisöllä ole riittävää etua jatkaa asian tutkintaa.
- 56 Vielä on todettava, että yhteisöjen tuomioistuin on katsonut perustamissopimuksen 86 artiklan ilmentävän sitä yleistavoitetta, joka perustamissopimuksen 3 artiklan g kohdan perusteella sisältyy yhteisön toimintaan, eli järjestelmää, jolla taataan, ettei kilpailu sisämarkkinoilla vääristy (asia 85/76, Hoffmann-La Roche v. komissio, tuomio 13.2.1979, Kok. 1979, s. 461, 520).
- 57 Tämän yleistavoitteen ja komissiolle osoitetun tehtävän vuoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että jollei tällaisen päätöksen perustelemisesta muuta johdu, komissio voi perustellusti päättää, ettei ole tarkoituksenmukaista ryhtyä

jatkotoimiin sellaisen valituksen osalta, jossa ilmoitetaan menettelytavoista, joista sittemmin on luovuttu. Näin on sitäkin suuremmalla syyllä silloin, kun menettelytavoista on luovuttu komission toiminnan vuoksi, kuten esillä olevassa asiassa. Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien katsoo, ettei juurikaan ole merkitystä sen oikeudellisen perustan selvittämisellä, jonka nojalla päätös, jolla ilmoitetut menettelytavat lopetetaan, on tehty, koska vain tämän päätöksen vaikutus on otettava huomioon.

- 58 Tällaisessa tapauksessa asian tutkintaa ja tapahtuneiden kilpailusääntöjen rikkomisen toteamista ei tehtäisi enää vääristymättömän kilpailun varmistamiseksi yhteismarkkinoilla, jolloin tämä tutkinta ja toteaminen ei siten vastaisi komissiolle perustamissopimuksessa osoitettua tehtävää. Tällaisen menettelyn keskeinen tarkoitus olisi helpottaa valittajia osoittamaan kansallisissa tuomioistuimissa virheen olemassaolo vahingonkorvauksen saamiseksi.
- 59 Komissio saattoi siten esillä olevassa asiassa katsoa, että koska ilmoitetuista menettelytavoista oli luovuttu toisen päätöksen tekemisen johdosta ja koska komissio siten oli jo huolehtinut vastuullaan olevasta perustamissopimuksen moitteettoman soveltamisen valvonnasta, menettelyn jatkaminen ainoastaan tapahtuneiden toiseikkojen luokitteluksi perustamissopimuksen 86 artiklan kannalta ei olisi komission rajoitettujen voimavarojen tarkoituksenmukaista käyttämistä, varsinkin kun komissiossa sitä paitsi tehdään työtä lainsäädännön antamiseksi kyseisellä toimialalla. Tämä komission erittely oli sitäkin perustellumpi, koska tehdessään lopullisen päätöksen olla omalta osaltaan jatkamatta perustamissopimuksen 86 artiklan rikkomista koskevan valituksen tutkintaa, kansalliset elimet, joiden käsiteltäväksi kantajat mahdollisesti saattavat asian, ovat toimivaltaisia ratkaisemaan väitetyn kilpailusääntöjen rikkomisen.
- 60 Perustamissopimuksen 169 artiklan tulkintaa koskeva yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö, jos oletetaan sen olevan siirrettävissä tähän asiaan kantajien väittämällä tavalla, ei muuta tätä päätelmää. Vaikka yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että silloinkin, kun jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen on päättynyt 169 artiklan toisen kohdan mukaisen määräajan asettamisen jälkeen, menettelyn jatkamisella on merkitystä jäsenvaltion laiminlyönnistä sille aiheutuvan vastuun perustan selvittämisen kannalta (erityisesti asia C-280/89, komissio v. Irlanti, tuomio 2.12.1992, Kok. 1992, s. I-6185), komissiolla ei kuitenkaan ole velvollisuutta jatkaa tällaista menettelyä.

- 61 Seuraavaksi on syytä tutkia, onko komissio voinut perustellusti katsoa, että esillä olevassa asiassa valituksessa ilmoitetuista menettelytavoista on luovuttu päätöksen GD Net johdosta.
- 62 On välttämätöntä aluksi todeta, että päätöksessä GD Net komissio totesi aluksi, että yhteisön kilpailusääntöjen mukaisesti komissiolle ilmoitetuissa sopimuksissa oli lauseke, jonka mukaan yhteisesti omistetun yhtiön postihallinnolle tuottamasta alihankintapalvelusta maksetaan tavanomaisin liikeloudellisin edellytyksin. Kuitenkin komissio totesi, kuten kolmantena osapuolena olleet kilpailijatkin, että päätöksentekopäivänä postihallintoyksiköt eivät olleet ottaneet käyttöön menetelmiä, joiden avulla kunkin tuotetun palvelun kustannus olisi voitu täsmällisesti laskea. Tämän vuoksi komissio katsoi, ettei kilpailun vääristymismahdollisuutta ollut suljettu pois. Komissio arvioi kuitenkin, ettei postihallintoyksiköillä ollut mitään taloudellista perustetta subventoida ristiin yhteisesti omistetun yhtiönsä eduksi, koska niiden oma osuus yhteisesti omistetun yhtiön voitosta ei voinut vastata niiden mahdollisia subventioita. Lisäksi postihallintoyksiköt, jotka olivat osallisina järjestelyssä, sitoutuivat antamaan samat palvelut samoin edellytyksin kolmansille, niin kauan kuin ne eivät pysty osoittamaan, etteivät ne subventoi ristiin.
- 63 Nämä seikat huomioon ottaen on tutkittava kantajien perusteluja sen osoittamiseksi, että päätös GD Net ei ole johtanut valituksessa ilmoitetuista kilpailusääntöjen rikkomisista luopumiseen.
- 64 Tältä osin on ensinnäkin todettava, että vaikka pitääkin paikkansa, kuten kantajat ovat esittäneet, että valituksen ja päätöksen GD Net asianosaiset eivät kaikki ole samoja, valituksessa, siltä osin kuin se koski perustamissopimuksen 86 artiklan rikkomista, ilmoitettiin Ranskan postin käyttäneen väärin määräävää markkina-asemaansa, kuten ilmenee tämän valituksen suullisesta (ks. edellä tämän tuomion 1 ja 2 kohta) selvittämisestä, sellaisena kuin kantajat ovat esittäneet sen kirjelmässään tässä asiassa. Päätös GD Net puolestaan koski nimenomaan Ranskan postia; tätä sitovat siten oikeudellisesti paitsi yhteisön kilpailusääntöjen mukaisesti komissiolle ilmoitettujen sopimusten määräykset, ja erityisesti määräykset sen alihankintana saamien palvelujen hinnoittelusta, myös päätökseen liitetyt sitoumukset. Lisäksi on

korostettava, että keskittymäjärjestelyn vaikutuksesta Ranskan posti vetäytyi kansainvälisten kuriiripalvelujen markkinoilta, joten sille ei jäänyt tälle alalle omia toimintoja, joilla se voisi kiertää sitoumuksia.

- 65 Tästä seuraa, että komissio ei ole tehnyt virhettä vedotessaan päätökseen GD Net, vaikka tämän päätöksen ja valituksen osapuolet eivät olekaan samoja.
- 66 Toiseksi päätöksestä GD Net ilmenee, että yhteisesti omistettu yhtiö päättää yksin palveluista, joiden osalta se haluaa toimia alihankkijana postihallintoyksiköille, kun omistajayritykset ilmoittavat ainoastaan niistä palveluista, joiden saatettiin otaksua koskevan niitä pääasiallisesti. Ottaen huomioon sanat "saatettiin otaksua" ja adverbi "pääasiallisesti", joita päätöksessä GD Net käytetään, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien katsoo, ettei mitään erityistä palvelua ole suljettu pois, joten kaikki ne palvelut, jotka yhteisesti omistettu yhtiö päättää tosiasiallisesti toimittaa alihankkijana postihallintoyksiköille, vaikka muillekin kuin niille, jotka on nimenomaisesti lueteltu, toimitetaan vastikkeellisina tavanomaisin liiketaloudellisin edellytyksin, ja niitä koskevat päätöksen liitetyt sitoumukset.
- 67 Tästä seuraa, että komissio ei ole tehnyt virhettä katsoessaan, että valituksessa ilmoitetut menettelytavat, siltä osin kuin ne koskivat kuljetus- ja mainontapalveluja, kuuluivat päätöksen GD Net soveltamisalaan.
- 68 Kolmanneksi komission varmuudesta siitä, että menettelytavoista on luovuttu, on huomattava, että koska Ranskan postia sitovat yhteisön kilpailusääntöjen mukaisesti komissiolle ilmoitetut sopimukset ja sitoumukset, komissio saattoi perustellusti katsoa, että sen jälkeen kun keskittymäjärjestely on toteutettu, ja ottaen huomioon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle 18.3.1992 annetut tiedot, näitä sääntöjä oli noudatettu, kun niiden rikkomista ei ollut osoitettu.

- 69 Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että kantajat ovat sen todistamiseksi, että riidanalaiset menettelytavat jatkuvat, esittäneet kaksi seikkaa, jotka ilmenevät kantajien edellä mainitusta 28.11.1994 päiväystä kirjeestä, jolla on vastattu komission 28.10.1994 päivätyyn kirjeeseen; nämä seikat ovat seuraavat: ensiksi erään vahtimestarin havainto Chronopost-palvelua koskevasta mainosjulistuksesta Ranskan postin auton kyljessä ja toiseksi maininta kantajien kirjeessä siitä, että ”nykyisin SFMI:n hinnat (ilman mahdollisia hyvityksiä) jäävät olennaisesti alle SFEI:n jäsenten hintojen”, minkä tueksi ei muutoin ole esitetty mitään. Vaikka näiden seikkojen perusteella voitaisiinkin osoittaa palvelujen alihankinta, ne eivät kuitenkaan mahdollista päätelmää ristiin subventoinnin olemassaolosta.
- 70 Sen vuoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että komissio ei ole tehnyt virhettä arvioidessaan, etteivät nämä seikat riittäneet tutkinnan perusteeksi.
- 71 Tätä päätelmää ei horjuta se, mihin kantajat vetosivat suullisessa käsittelyssä, eli että komissio on heinäkuussa 1996 päättänyt käynnistää perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn niistä avustuksista, joita Ranskan väitettiin myöntäneen yhtiölle SFMI-Chronopost (EYVL 1996 C 206, s. 3). Tällainen menettelyn käynnistäminen ei näet todista sitä, että tehdessään päätöksen komissiolla olisi ollut riittävästi tietoa, jotta perustamissopimuksen 86 artiklan mukaisen tutkinnan aloittaminen olisi ollut perusteltua päätöksen GD Net jälkeiseltä ajalta.
- 72 Neljänneksi päätöksen GD Net osittaiseen lukemiseen tukeutuu se perustelu, jonka mukaan sovitut, ja erityisesti Ranskan postin antamat sitoumukset koskivat vain hypoteettista tilannetta, koska silloin kun kolmas osapuoli ei ole pyytänyt saada liittyä postihallintoyksiköiden verkostoon, mikään ei voisi estää sitä, että Ranskan posti jatkaa ristiin subventointia tytäryhtiönsä eduksi. Riippumatta siitä, sovelletaanko sitoumuksia, valituksessa ilmoitettuun keskittymäjärjestelyyn osallisia velvoittavat sopimuksensa määräykset kuten lauseke, jonka mukaan kaikki alihankintapalvelut toimitetaan vastikkeellisesti ja tavanomaisin liiketaloudellisin edellytyksin; lisäksi päätöksestä GD Net ilmenee, ettei postihallintoyksiköillä ollut taloudellista perustetta suosia yhteisesti omistettua yhtiötä ristiin subventoinnilla;

kantajat eivät ole kirjelmässään kyseenalaistaneet tätä arviota, joka sisältyy päätökseen GD Net, jota ei ole riitautettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Todellisuudessa sitoumukset ovat postihallintoyksiköiden vastattavaksi annettu lisätoimenpide, jolla ne velvoitetaan myöntämään samoin edellytyksin vastaavia palveluja muille kansainvälisten kuriiripalvelujen tarjoajille, niin kauan kuin ne eivät voi osoittaa, ettei ristiin subventointia tapahdu.

- 73 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo siten, että kantajat ovat väärässä väittäessään, että silloin kun kolmas osapuoli ei ole pyytänyt saada liittyä Ranskan postin verkostoon, mikään ei voisi estää sitä, että Ranskan posti jatkaa ristiin subventointia tytäryhtiönsä eduksi. Sitä paitsi, kuten edellä on todettu, kantajat eivät ole pystyneet alkuunkaan todistamaan ristiin subventoinnin jatkumista siten, että tutkinnan aloittaminen olisi perusteltua.
- 74 Viidenneksi vastauksissaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin kantajat ovat vedonneet perustelunaan siihen, että Ranskan posti on ottanut pääomaa GD Net -yhtiöstä päätöksen tekemisen jälkeen (asia nro IV/M.787, PTT Post v. TNT - GD Net, komission päätös 24.7.1996). Tätä perustelua ei voida hyväksyä. Tämä uusi tilanne ei näet voi vaikuttaa päätöksen lainmukaisuuteen, jota arvioidaan päätöksen tekohetken mukaan (ks. viimeksi yhdistetyt asiat T-79/95 ja T-80/95, SNCF ja BR v. komissio, tuomio 22.10.1996, 48 kohta, Kok. 1996, s. II-1491).
- 75 Ottaen huomioon kaikki nämä seikat toinen kanneperuste on hylättävä.
- 76 Näissä olosuhteissa ei siten ole syytä suostua kantajien pyyntöön siitä, että komissio määrättäisiin esittämään kaikki asiakirjat, joista ilmenee todisteet sille, että asiassa GD Net annetut sitoumukset on pantu täytäntöön ja että ristiin subventointi on loppunut.

Kolmas kanneperuste: perustamissopimuksen 190 artiklan rikkominen*Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut*

- 77 Kolmannen kanneperusteen ensimmäisessä osassa kantajat vetoavat kahteen ristiriitaisuuteen perusteluissa.
- 78 Ensinnäkin päätöksestä ilmenee kantajien mukaan samanaikaisesti se, että komissio päätti olla aloittamatta tutkintaa perustamissopimuksen 86 artiklan perusteella (päätöksen viimeistä edellinen kappale) ja että asian tutkinnassa saatujen tietojen perusteella ei ole katsottu voitavan ryhtyä toivottuihin jatkotoimiin valituksen suhteen (toinen kappale), mikä esillä olevan asian kannalta tarkoittaisi, että komissio on tutkinut asiaa ja päättänyt lopettaa tutkinnan hylkäämällä valituksen. Kantajien mukaan perustelut olisivat siten ristiriitaisia, mitä sanan tutkinta (*enquête*) väitetyt eri merkitykset eivät pysty selittämään.
- 79 Lisäksi päätöksessä ja komission tässä asiassa jättämässä vastineessa esitetään ristiriitaisesti se, koskivatko päätökseen GD Net otetut sitoumukset valituksessa tarkoitettuja, mainontaan ja kuljetukseen liittyviä seikkoja.
- 80 Kanneperusteen toisessa osassa kantajat vetoavat siihen, että päätöksestä ei voida päätellä sitä, oliko komissio tutkinut perustamissopimuksen 86 artiklan rikkomista koskevan väitteen, eikä sitä, miksi katsottiin, että tätä määräystä ei ole rikottu.
- 81 Kanneperusteen kolmannessa osassa kantajat vetoavat siihen, että päätöksessä ei mitenkään perustella valituksen hylkäämistä, sikäli kuin se koski perustamissopimuksen 3 artiklan g kohdan, 5 artiklan toisen kohdan ja 86 artiklan rikkomista yhtäältä ja 90 artiklan rikkomista toisaalta.

- 82 Kanneperusteen neljännessä osassa kantajat vetoavat siihen, että siltä osin kuin komission asiaan GD Net perustuvaa väitettä ei voida hyväksyä, yhteisön edun puuttuminen jäisi ainoaksi mahdolliseksi hylkäyspäätöksen perusteluksi. Tällaisen perustelun ei voida kantajien mukaan kuitenkaan katsoa yhteisön oikeuden nykyvaiheessa olevan linjassa vakiintuneen päätöskäytännön kanssa, joten tällainen ylimalkainen perustelu on kantajien mukaan hylättävä, varsinkin jos — kuten esillä olevassa asiassa — kysymyksessä olevat edut ovat tärkeitä.
- 83 Komissio vetoaa siihen, että se on perustellut päätöksen riittävän selvästi ja johdonmukaisesti. Komissio vaatii siten tämän kanneperusteen hylkäämistä.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 84 Kanneperusteen ensimmäisessä osassa kantajat vetoavat kahteen ristiriitaisuuteen perusteluissa.
- 85 Ensinnäkin kantajat väittävät, että on ristiriitaista, ettei tutkintaa aloiteta, vaikka komissio oli jo suorittanut tutkinnan ilmoitetuista menettelytavoista 86 artiklan kannalta. Vaikka oletettaisiinkin kantajien väite oikeaksi, siitä seuraisi kuitenkin vain se, että katsoessaan, ettei se näe etua aloittaa tutkintaa, komissio on ollut epätasällinen, koska sen olisi todellisuudessa pitänyt ilmoittaa, ettei se katsonut olevan etua jatkaa tutkintaa. Tällainen sananvalintavirhe ei riitä perusteeksi sille, että voitaisiin todeta perustelut niin ristiriitaisiksi, että ristiriidan voitaisiin katsoa vaikuttavan komission päättelyn ymmärtämiseen.
- 86 Toiseksi kantajat väittävät, että päätöksen ja komission tässä asiassa jättämän vastineen perustelut ovat ristiriidassa keskenään. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien katsoo kuitenkin, että ainoastaan valituksenalaisen toimenpiteen omien perustelujen ristiriitaisuus voisi poistaa sen lainmukaisuuden.

- 87 Kanneperusteen ensimmäinen osa on siten hylättävä.
- 88 Kanneperusteen toisesta osasta, joka koskee perustelujen puuttumista perustamissopimuksen 86 artiklan osalta, on todettava, että valituksen hylkääminen perustui ainoastaan yhteisön edun puuttumiseen, eikä komissio luokitellut menettelytapoja tämän artiklan kannalta. Siten tämän perusteen tämä osa on tehoton.
- 89 Kanneperusteen kolmannesta osasta, joka koskee valitusta siitä, että Ranskan valtio on rikkonut perustamissopimuksen 90 artiklaa yhtäältä ja perustamissopimuksen 3 artiklan g kohtaa, 5 artiklaa ja 86 artiklaa toisaalta, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, kuten päätöksen toisesta, neljännessä ja viimeistä edellisestä kappaleesta ilmenee, että päätös koskee ainostaan valituksen sitä osaa, joka koski perustamissopimuksen 86 artiklaa. Siten kanneperusteen kolmatta osaa ei ole syytä tutkia.
- 90 Kanneperusteen neljännessä osasta, joka koskee päätöksen perustelemista yhteisön edun osalta, on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perusteluvélvoite tarkoittaa, että perusteluissa on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmaistava yhteisön toimielimen tekemän riidanalaisen toimenpiteen perustelut siten, että henkilöille, joita toimenpide koskee, selviää sen syyt, jotta he voivat puolustaa oikeuksiansa, ja että yhteisöjen tuomioistuin voi valvoa toimenpiteen laillisuutta (asia T-575/93, Koelman v. komissio, tuomio 9.1.1996, Kok.1996, s.II-1, 83 kohta). Tarkemmin sanottuna perusteluvélvollisuus tarkoittaa, että komissio ei voi tyytyä viittaamaan abstraktisti yhteisön etuun. Komission on esitettävä oikeudellisia ja tosiseikkoja koskevat pohdintansa, joiden perusteella se on katsonut, ettei asiassa ole kysymyksessä riittävää yhteisön etua, jotta tutkintatoimenpiteisiin ryhtyminen olisi perusteltua (em. asia Automec v. komissio, 77 kohta).

- 91 Tutkittaessa edellä ensimmäistä ja toista kanneperustetta ilmeni, että päätöksessä esitetään selkeästi ja yksiselitteisesti komission perustelut, joten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin pystyy harjoittamaan tuomioistuINVALVONTAANSA.
- 92 Tämän kanneperusteen neljäs osa on siten hylättävä.
- 93 Nämä kaikki seikat huomioon ottaen kolmas kanneperuste on hylättävä.

Neljäs kanneperuste: yhteisön oikeuden yleisten periaatteiden loukkaaminen

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 94 Neljännen kanneperusteen ensimmäisessä osassa kantajat vetoavat siihen, että komissio on loukannut hyvän hallinnon periaatetta, kun se ei tutkinut eikä ottanut huomioon SFEI:n valitukseen liitettyjä keskeisiä asiakirjoja eli erään tilintarkastustoimiston laatimaa taloustutkimusta (em. asia Automec v. komissio, tuomion 79 kohta ja em. asia Parker Pen v. komissio, tuomion 63 kohta).
- 95 Kanneperusteen toisessa osassa kantajat väittävät, että komissio on loukannut perustavanlaatuisista syrjintäkiellon periaatetta. Normihierarkiaa koskevaa periaatetta soveltaen komissio ei voi kantajien mukaan puolustautua viittaamalla harkintavaltaansa asetuksen N:o 17 osalta.

- 96 Esillä olevassa asiassa komissio on kantajien mukaan toiminut kahdella tapaa eri tavoin suhteessa muihin asioihin.
- 97 Ensinnäkin komissio on kantajien mukaan päättänyt hylätä valituksen sen vuoksi, että kyse oli jo tapahtuneista kilpailusääntöjen rikkomisista ja että tutkinta olisi edistänyt ainoastaan asianosaisten omia etuja. Kantajat väittävät, että tällainen perustelu on ristiriidassa useiden komission aiempien päätösten kanssa, erityisesti sikäli kuin rikkominen on todettu kolmantena osapuolena olevan kilpailijan valituksen perusteella.
- 98 Toiseksi komissio ei ole kantajien mukaan soveltanut yhteisöjen tuomioistuimen tunnustamaa periaatetta, jonka mukaan 86 artiklan rikkomista on se, että tietyillä markkinoilla määräävässä asemassa oleva yritys ulottaa ilman objektiivista perustetta määräävän asemansa tytäryhtiön eduksi lähisektorin erillisille markkinoille siten, että on vaara näillä markkinoilla toimivien kolmansien yritysten kaikkinaisen kilpailun loppumisesta (asia C-18/88, GB-Inno-BM, tuomio 13.12.1991, Kok. 1991, s. I-5941); komissio ei ole kantajien mukaan myöskään soveltanut periaatetta, jonka mukaan 86 artiklassa, luettuna yhdessä 3 artiklan g kohdan ja 5 artiklan toisen kohdan kanssa, velvoitetaan jäsenvaltiot pidättymään antamasta tai pitämästä voimassa lainsäädännöllisiä tai hallinnollisia toimenpiteitä, jotka ovat omiaan poistamaan yrityksiin sovellettavien kilpailusääntöjen tehokkaan vaikutuksen (asia 267/86, Van Eecke, tuomio 21.9.1988, Kok. 1988, s. 4769).
- 99 Komissio kiistää, että hyvän hallinnon ja syrjäntäkiellon periaatteita olisi jotenkin loukattu.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 100 Ensinnäkin ottaen huomioon sen, että päätöksessä hylätään valitus yhteisön edun puuttumisen vuoksi, lähinnä koska menettelytavoista oli luovuttu 2.12.1991 anne-

tun päätöksen GD Net vuoksi, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, ettei hyvän hallinnon periaatetta voi loukata se, ettei käytetty 6.12.1990 päivättyä asiantuntijakertomusta, josta ilmenee ilmoitettujen menettelytapojen olemassaolo vuoteen 1989 asti eli aikaan ennen päätöksen GD Net tekemistä.

101 Toiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että syrjintäkiellon periaate edellyttää, että vastaavia tilanteita ei käsitellä eri tavoin, jollei eriyttäminen ole objektiivisesti perusteltua (asia T-146/95, Bernardi v. parlamentti, tuomio 11.7.1996, 37 kohta, Kok. 1996, s. II-769).

102 Tältä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistun toteaa aluksi, että kantajat eivät ole mitenkään osoittaneet, että esillä olevaa tilannetta vastaavassa tilanteessa, jossa menettelytavoista olisi luovuttu komission aiemman päätöksen vuoksi, komissio olisi kuitenkin aloittanut tutkinnan perustamissopimuksen 86 artiklan perusteella jo tapahtuneiden seikkojen osalta. Siten kantajat eivät ole osoittaneet, että syrjintäkiellon periaatetta olisi väitetyllä tavalla loukattu.

103 Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että kantajat eivät voi vedota syrjintään perustamissopimuksen 86 artiklan soveltamisessa, koska päätös perustuu ainoastaan yhteisön edun puuttumiseen, joten komissio ei ole luokitellut tämän artiklan osalta valituksenalaisia tosiseikkoja.

104 Vielä on todettava, että kantajat eivät voi vedota syrjintään perustamissopimuksen 3, 5 ja 86 artiklan soveltamisessa, koska edellä todetulla tavalla ainoastaan perustamissopimuksen 86 artiklaa koskeva valituksen osa oli päätöksen kohteena.

105 Myös neljäs kanneperuste on siten hylättävä.

Viides kanneperuste: harkintavallan väärinkäyttö

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

- 106 Kantajat vetoavat viidennen kanneperusteen ensimmäisessä osassa siihen, että perustaessaan päätöksensä säädösvalmisteluun ja asetuksen N:o 4064/89 soveltamismenettelyyn komissio olisi kiertänyt asetuksessa N:o 17 säädettyä menettelyä ja syyllistynyt siten menettelysääntöjen väärinkäyttöön (asia Walzstahl-Vereinigung ja Thyssen v. komissio, tuomio 21.2.1984, Kok. 1984, s. 951, 28 kohta).
- 107 Menettelysääntöjen väärinkäytön osoittamiseksi kantajat esittävät tämän kanneperusteen toisessa osassa jäljempänä esitettävät seikat.
- 108 Ensinnäkin komission menettelyyn sisältyi kantajien mukaan vain odottamista ilmaisevia ja verukkeita sisältäviä kirjeitä.
- 109 Toiseksi kantajat väittävät, että Ranskan posti on ”erittäin varmasti” puuttunut tutkintaan esillä olevassa asiassa, kuten se oli puuttunut komission toimintaan saadaksesen olennaisia muutoksia vihreään kirjaan.
- 110 Kolmanneksi komission täyskäännöksellä oli se vaikutus, ja epäilyksittä se tarkoitus, että sen valintojen lainmukaisuuden arviointi viivästyisi.

- 111 Neljänneksi komission kilpailuasioista vastavien jäsenten perättäiset ilmoitukset ilmensivät komission ristiriitaista asennetta, joka julkisesti oli yhdistetty postialan kilpailun noudattamiseen, mutta jonka osalta todellisuudessa oli taivuttu eräiden jäsenvaltioiden ja postihallintoyksiköiden painostukseen, minkä osoittaa International Express Carrier Conferencen vuonna 1988 jättämän uudelleenpostitusta (*re-mail*) koskevan valituksen käsittely.
- 112 Viidenneksi on todettava, että vaikka ristiin subventointiin sovellettavat säännöt on selvästi vahvistettu, komissio on kantajien mukaan kieltäytynyt käyttämästä sille asetuksen N:o 17 perusteella kuuluvia toimivaltuuksia.
- 113 Lopuksi kantajat vetoavat vielä komission jäsen L. Brittanin 1.6.1995 päivättyyn ja komission puheenjohtajalle lähettämään kirjeeseen, josta niiden mukaan ilmenee, että komissio on päättänyt olla jatkamatta valituksessa ilmoitettujen kilpailusääntöjen rikkomisen tutkintaa, jotta neuvosto voi ottaa käyttöön postialan politiikan.
- 114 Komissio vaatii hylättäväksi tämän kanneperusteen, jolla sen mukaan ei ole laisinkaan vakavasti otettavia perusteluja.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 115 Tämän kanneperusteen ensimmäisestä osasta, joka koskee menettelysääntöjen väärinkäyttöä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistuttaa, että komissio ei ole velvollinen tutkinnan suorittamiseen, kun sen käsiteltäväksi on saatettu asetuksen N:o 17 3 artiklan mukainen hakemus; sen on kuitenkin huolellisesti tutkittava valittajan sen tietoon saattamat tosiseikat ja oikeudelliset seikat (em. asia Automec v. komissio, tuomion 79 kohta ja asia T-74/92, Ladbroke Racing v. komissio,

tuomio 24.1.1995, Kok. 1995, s. II-115, 58 kohta). Tässä asiassa toista ja kolmatta kanneperustetta tutkittaessa ilmeni, että komissio on perustellusti hylännyt valituksen yhteisön edun puuttumisen vuoksi. Tähän nähden kantajat eivät ole osoittaneet, että menettelysääntöjä olisi käytetty väärin.

- 116 Kanneperusteen toisesta osasta on todettava, että päätöstä tehtäessä harkintavaltaa on käytetty väärin vain, jos objektiivisten, asiaankuuluvien ja yhtäpitävien seikkojen perusteella on selvää, että toimenpide on tehty yksinomaan tai ainakin olennaisilta osin muiden kuin esitettyjen päämäärien saavuttamiseksi (ks. viimeksi asia C-84/94, Yhdistynyt kuningaskunta v. neuvosto, tuomio 12.11.1996, 69 kohta, Kok. 1996, s. I-5755).
- 117 Tästä asiasta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien katsoo ensinnäkin, että Ranskan postin väitetty puuttuminen komission toimintaan asian käsittelyn lopettamiseksi, oletus komission täyskäännöksen väitetyistä tarkoituksesta ja kantajien huomautukset Brittanin komission puheenjohtajalle osoittamasta kirjeestä, jota ei ole asiakirjavihossa ja jonka olemassaoloa ei mikään seikka edes vahvista, ovat vain väitteitä ilman perusteluja, joten ne eivät voi olla seikkoja, joiden nojalla voitaisiin katsoa, että harkintavaltaa on käytetty väärin.
- 118 Lisäksi väitetä siitä, että menettelyyn sisältyivät vain odottamista ja verukkeita ilmaisevat kirjeet, ei perustella tosiseikoin. Tästä on muistutettava, että 21.12.1990 päivätty valitus koski ainoastaan perustamissopimuksen 92 artiklaa; vasta myöhemmin ja viimeistään 18.3.1991 tosiseikat, jotka valituksessa selostettiin, tutkittiin perustamissopimuksen 86 artiklan kannalta. Lisäksi komission syyksi ei voida lukea aikaa toukokuusta 1992 kesäkuuhun 1994, jolloin asia oli ensin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ja sen jälkeen yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltävänä. Näiden seikkojen vuoksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien katsoo, että komissio on esillä olevassa asiassa näyttänyt toimineensa vaadittavaa huolellisuutta noudattaen, vaikka se ei olekaan tehnyt kantajien toivomia johtopäätöksiä.

- 119 Komission postipalvelujen alaa koskevan asenteen väitetyn ristiriitaisuuden tueksi ei myöskään ole esitetty perusteluja. Tältä osin viittaus siihen, että komissio on käsitellyt toista valitusta, jonka eräs muu on jättänyt ja joka koskee eri toimintaa, ei ole merkityksellinen sen määrittämiseksi, onko komission päätös esillä olevassa asiassa tehty harkintavaltaa väärinkäyttäen.
- 120 Niistä samoista syistä, jotka on edellä esitetty, se, että komissio ei ole käyttänyt sille asetuksen N:o 17 perusteella kuuluvia toimivaltuuksia esimerkiksi tietoja pyytämällä, ei ole objektiivinen osoitus harkintavallan väärinkäytöstä.
- 121 Näiden seikkojen vuoksi viides kanneperuste on hylättävä.
- 122 Edellä esityn perusteella ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, ettei ole syytä suostua kantajien pyyntöön siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin määräisi esitettäväksi kaikki asiakirjat, joista ilmenee, että komissio on harkitusti, erityisesti asettaakseen etusijalle postipalvelujen vapauttamisesta annettavan yleistä politiikkaa koskevan asetuksen, kieltäytynyt tekemästä johtopäätöksiä komission väitetyllä tavalla itse toteamista kilpailusääntöjen rikkomisista.
- 123 Tästä seuraa, että kanne on kokonaisuudessaan hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 124 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan

oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajan vaatimukset on esillä olevassa asiassa hylätty, se on komission vaatimusten mukaisesti velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Kanne hylätään.

2) Kantajat velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Vesterdorf

Briët

Potocki

Julistettiin Luxemburgissa 15 päivänä tammikuuta 1997.

H. Jung

B. Vesterdorf

kirjaaja

kolmannen jaoston puheenjohtaja